

Die I.

MONASTERII Eiffie in perpetuâ Collegiatâ translatio SS. CHRYSANTHI & DARIÆ Coniugum Virginum & Martyr m.
Ex Chron. SS.

II.

IN omnibus Soc. IESV domicilijs festum S. FRANCISCI Xaverij, Viri, cuius animo alter etiam orbis angustus fuit. Vixit Virgo & pauperum Pater; decies centena Indorum & Barbarorum millia sacrâ vndâ solus abluit; demortuos in vitam revocavit quinque supraviginti. Ad extremum dum vastissimum Sinarum regnum laborat ingredi, in ipso eius portu Sanctiano anno 1552. ad cælum animam appulit. A GREGORIO XV. inter Sanctos cum quatuor alijs meritissimè numeratus. Ex vita.

IV.

SIGEBERGÆ S. ANNONIS Confessoris Comitis Dasselij, HENRICI tertij Imperatoris Cancelarij, Episcopi Colonensis, & loci eiusdem Fundatoris, qui ad memoriæ cultûsque Sanctorum perpetuitatem, dum viveret, templa, delubra, monumenta Sanctis erexit in terris, ita à morte ipse Sanctus inter Sanctos regnat in cælis. Ex vit.

IX.

IX.

SUSATI in Marchia S. PATROCLI Martyris Reliquias à Carcassoviensi in Gallia Episcopo acceptas, S. Bruno Archiepiscopus Coloniensis anno à Partu Virginis 965. istic magnificâ Cæmoniâ inter faustas populi acclamations religiosè depositus. *Ex fast. Gel.*

XIII.

DUSSeldorfi S. LUCIÆ pro fide Christianiæ non uno sanguine perfusæ Martyris sacrum Caput à WILHELMO Montium Principe A. restauratæ Salutis 1393. eò ex Aldenbergenfi Abbatia omnium Ordinum comitatu frequentissimo translatum fuit. Sanctum profectò magnumque eiusdem Prælati Donum. *Ex Fast. Gel.*

XIV.

S. AGNES Imperatrix GUILIELMI Aquitanæ Ducis Filia, HENRICI Tertij huius nominis Coniux: quæ licet omni virtutum genere emineret, præcipue tamen liberalitatis nomine erga pauperes commendata est; & post fata miraculorum gratiâ eluxit. *Ex Annal.*

XVI.

S. ADELHEIDIS OTTONIS primi Imperatoris Dd 3 Vxor

Vxor, & B. RUDOLPHI Burgundie Regis Filia, hodie Cælitibus annumerata est, insignis Reginæ cœli Angelique Comitis exactissima cliens. Ex Vind.

XVII.

VEVS MONS olim, & nostrâ hac ætate ad pristinam sanctimoniacæ speciem ambulans, venerabilem HERMANNVM genuit, qui cum esset Coloniæ S. Cuniberti prædives Canonicus, seculi vanitatibus plus æquo deditus, altâ nocte MARIAM Maiestate vultus, & multâ luce venerandam spectabilem habuit; à quâ de liberiore vitâ mundoque deserendo gravissimè monitus, mundi sūque VICTOR, inveteratum mundum in Veteri (verius in Novo) Monte exxit, & novum hominem induit, DEO Heroicis suis virtutibus ita charus, ut primus ad S. ENGELBERTI Tumbam crure pedeque clando perreptârit, & sanus abicerit; magnóque sui desiderio relicto, ad S. Engelberti Angelorum Societatē demū abijt. Ex vit. & Mart. Can.

In eadem perillustri familia denatus est GVLIELMVS Monachus 22. Sept. ad Sancti usque cognomentū; ore vulgi in pretio, dum viveret, habitus: neque aliud de eo reliquit avara Antiquitas.

XVIII.

XVIII.

IN Monte S. Archangeli MICHAELIS, Sigebergæ, B. Presbyteri WINIBALDI, cuius potior Reliquiarum pars eadem, quâ corpus S. BENIGNI sacrâ Vrnâ continetur. Ex Chron.

XIX.

MEGENGOR Geldriæ Comes, militari scientiâ eximius, eoque nomine OTTONI eius nominis Tertio cum primis charus, qui cum unicum à Coniuge GERBERGA filium sustulisset, & hunc ipsum in bello Bohemico, ac primo illius ætatis flore amisisset, eo Filij casu monitus Pater, suas in tuto opes collocare didicit, cåsque Cœnobio, cui ADELHEIDAM Filiam præfecit, ex aſſe dedit & assignavit. Ipse quoque totâ mente à mundo abesse cum non posset corpore, Castitatem deinceps cum GERBIRGA suâ colere, lectioni Sacrarum litterarum se dedere, denique in oculis nil præter mortem, & æternitatem habere cœpit, ne mors imparatum offenderet, quam latus animo paratissimo exceptit. Ab eâ Adelheidi Abbatissæ primùm uisus, hæc ei Psalmistæ verba blandissimè edixit; *Ecce quomodo moritur justus, & nemo recogitat!* Tum alteri

alteri deinde è vestalibus, regio cultu fulgens
indicauit MEGENGORIS nomen in MEGEN-
GAVDII sibi mutatum esse. Ex vit. S. Adelheid.

XXI.

SIVTTÆ Sponheimensis Comitisse ac Virgi-
nis raræ pietatis, dies triumphalis, & HIL-
DEGARDIS Virtutum Magistræ; que omnem illi à
teneris pietatem instillauit, virtutis & sceleris
præmia à Deo expectanda docuit. Sanctimo-
niâ tandem, ut & rerum diuinarum medita-
tione eximia, inter beatarum Mentium plausus
cælum adiit. Ex Vind.

XXIII.

HEISTERBACI agunt anniuersariū venerabilis:
GODEFRIDI, Viri admodum Religiosi: qui
eum doctrinâ eximus apud Vbios S. ANDREÆ
insignis Collegiatæ ageret Scholasticum, dedit
illi Dominus scientiam Sanctorum, ut salutis A-
sylon Heisterbaci reperiret; ubi ex Doctore discipu-
lus; ex diuite pauper, ex Canonico Monachus fa-
etus, & in ipso tirocinio, aspectabili dæmonis
specie sæpe exagitatus, Victor euasit; Votisque
in exactâ ætate emissis, illico obiit cœlestibus Votis

sine fine beatus; exitu suo docens nullam Cælo
 et atem esse infirmam. Ex Chron. Magno sanctimonii-
 æ post se reliquo nomine, quatuor eiusdem inclita-
 tæ familiæ venerabiles Heroes Conradus 15. Gui-
 lielmus 25. Augusti, Rudolphus 17. Appolonius
 30. Octobris Cæli iter ingressi sunt. Pleniore
 acceptâ informatione olim merito suo cele-
 brandi. *XXIII.*

Essendienſi & principe quidē in Aede exaltatio ve-
 nerabilis GERSWIDÆ Sororis S. ALTFRIDI Epif-
 copi, & prima Abbatissæ Essendienſis, quæ totam
 sese Numinis cultui mancipavit; erga pauperes
 ac peregrinos mirè benefica atque liberalis.
Quæ instantे morte, MIESV exclamavit, *te*
testem habeo, te præter nihil me unquam expetisse
Huiusque Vulnera in Cruce, præsertim sanctum Pe-
terus exosculata, eo in actu sanctissimè expiravit.
Ex fastis Gelenianis.

XXX.

ARNHOLDVS secundus, decimus septimus
 Cliviæ Comes, erga Deum pius, & subdi-
 tos usque adeò benignus fuit, ut raro & ex-
 cellenti elogio, Boni cognomentum meruerit: Vxo-
 rem duxit IDAM Suevam CONRADI Imperatoris Filii-
 am, FRIDERICI Barbarossa Sororem, quaternâ pro-
 Ee lefe-

le felicem THEODORO ARNOLDO mutuis suc-
cessoribus ALEIDE Comitissâ de Marcha, & MAR-
GARITA Comitissâ de Aere & Meer ad Novesium. Po-
sterior hæc genuit THEODORVM Comitem Maerse-
num minimè longævum, Filiásque duas ELIZA-
BETAM R ANDERADIAM, HILDEGUNDIM Mee-
rensem; quarum postrema (à bonorum amicabi-
li divisione cum sorore institutâ) arcem suam
Meerensem in Cœnobium Ordinis Præmonstratensis
Vestalium A. C. 1160. convertit, hodie dum mo-
rum regularumque observantiâ nobile: in quo
ipsa primam Antistitem egit, unâ cum Matre ibi-
dem professa, in Templi Choro terræ mandata:
ARNOLDO & in Prole sua edita Fatis bono ac fe-
lice. Idem anno Christi 1117. Ecclesiæ Zephli-
ensis legitimè electus est *Patronus*; & Decimas
territorij in Germenfell eidem Ecclesiæ Zephli-
ensis attibuit A. 1119. *Cellam Variburgicam* in sub-
urbano Sandensum Monte sitam, CVNONE Ab-
bate Sigebergensi, Norberto Canonico tum San-
ctensi & postea Magdeburgensi Episcopo præfec-
tibus erexit ad Christi eiûsque Matris admirabilis
honorem. Hoc ARNOLDO regnante *Illustris*
Ordo Præmonstratensis cœptus est. NORBERTVS
enim illustri oriundus prosapiâ, amplissimo suo

Can-

Canonicatu SANCENSI relicto, Ordinis eius
Auctor Fundatōrque extitit, A. à Virgineo Partu
1115. per Gallias, Saxoniam, utrumque Belgium Dei ver-
bum seminando, ac suavissimā Numinis provi-
dentiā multos & nobilissimos utriusque sexūs na-
tus est Sectatores, & Sodales, ut indicant eius
ævi versus:

Anno milleno centeno, bis quoque deno,

Patre NORBERTO Præmonstratus cœpit Ordo.

Qui postea per Cliviam, Iuliam, Hammeren,
Averdorp, & Steinfeld feliciter propaga-
tus est. Auctor quoque eximiè Zelofus, B.
NORBERTVS fuit huic ADOLPHO ut Orato-
rium Montanum (Betberg) in Monasterium
eiusdem Ordinis Præmonstratensis A. 1121. con-
verteret; quod S S. istorum Duumuirūm cœ-
ptum ita gratum ratūmque habuit CONRADVS Im-
perator, ut ligna ædificationi necessaria vicino
ex nemore Imperiali A. C. 1138. eidem loco assig-
naverit; & ARNHOLDVS Clivie Comes ei Ecclesiam
adiecerit. Sed cum illa dein ex Parochiali Mon-
rebergico à THEODORICO A. 1314. in eam trans-
lato COLLEGIALIS redderetur, illius Ioco Eccle-
sias Duffianam, Kecherdomium & Kellensem Clivi-
aco in saltu, Cœnobio Betbergenſi concessit.

Ee 2

Neque

Neque solum *B. Patriarchae NORBERTO* natus ARNOLDVS, verum & S. BERNARDO Clare-vallenium Abbati familiaris fuit. Cuius consilio & auctoritate motus CONRADO Imperatori A. 1149. in Syriam eunti subsidia militum misit. THEODORO quoque Hollandiae Comiti suasit ac persuasit ne cum Kuickio Parricida in gratiam rediret, nisi Abbatia Insulae Marcanæ eiusdem Ordinis Præmonstratensis in Batavia prius fundata. Et haec sunt sacra illius in Posteros benevolentiae monumenta. Vberiora si quis desiderat, Ordinis Præmonstratensiu Annales evolvat, & desiderio suo faciet satis. Omnia de ARNHOLDO hocdixerit, quisquis illum duob' Patriarchis familiariter usum affirmavit: Coronidis tamen loco non omittend existimavi. Vbi Gubernacula Cliviaci Comitatus suscepit, eum subditos mitissime, pro gentis genio, tractasse, & subditorum acerrimo sensu Patriæ Patrem lugentium doloribus patientiâ gloriosis, & vitâ defunctus est Betburgi; medio in Choro ad dilectissimæ Coniugis suæ latus depositus; quem sic breviter depingit Streithagerus.

Quod

Quod naturæ ordo regimen prohibebat adire,

Arnoldo Fratris cessio facta dedit.

Et velut ille foris belli fuit inclytus arte,

Sic placido Imperio claruit ipse domi.

XXXI.

Justus Coccius.

Cmplures hodie anno exente, opinantur
è vita exiisse Iustum, seu Iodocum Coccium,
qui Coronidem minutulis Scriptionis mœ*re* la-
borib*us* imponet. Erat Vir doctrinæ integritatis-
que nomine celebratus Ravenspergio-Billeveldi-
us, B. Virginis Collegiatæ Iuliacensis Canonicus,
Theologus, ac trium sacrarum linguarum peri-
tiā non vulgari prædictus; historiarum, & præ-
sertim Ecclesiasticæ solertissimus indagator; di-
tissimi Thesauri Catholici Inventor, Theologis
Concionatoribus, Ecclesiasticis, omnib*us*que
veræ fidei, pietatis, ac Christianæ Antiquitatis
amantibus summè vtilis. Erat hic Iustus mo-
rum gravitate suavissimus, mansuetudine & re-
ligione venerabilis, ab omni cupiditatis specie
alienus, vt plures proventus Ecclesiasticos
identidem offerentibus responderet: *Absint,*
δ mei, plurabeneficia, que viam sternunt ad supplicia.

Ccc 3

Multæ

Multa ille doctè, religiosè, fortiterque pro religione geslit, ob eandem non semel à Patria sua exul. Neq; pauca ab Ravenspurgijs suis acatholicis passus, quod crudito suo calamo lipsianomachorum, aliorūque minùs recte de Catholicà Religionē sentientium perfidiam ita configeret, ut quidquid contra fremerent turbaréntve Concionales ministri, ad silentium usque eos compelleret, suisque provincialibus affusastenebras ostenderet. *Quibus Heroicis in laboribus Iustus hic dum Orbem Christianum suāmque Patriam Ravenspurgicam THESAVRO suo CATHOLICO ditāsset, morte occupato illud Regij Psalmæ ad Laborum Bravium profecto iure accinimus:*

In memoria eternā erit Justus: ab auditione male non timebit psalmo centesimo undecimo.

ATQVE ISTE
ILLVSTRIVM ANIMARVM HEROVMQVE

Finis esto:

Quorum si vocem ultimam

audire lubet,

Accipite.

REDI-

REDIVIVI AD MORTALES

Dsumus è cineribus & longâ no-
ete **REDIVIVI MANES**, terras,
Provincias, Castra, Vrbes, Ar-
ces, Aras, ac Templa revisen-
tes nostris olim legibus exem-
plique ita instructa, ut cuivis
in ijs, cum Deo & ad **DEV M** ambulandi via fa-
ciliſ & aperta deesse non possit.

Nobiscum enim, si placet, hodie dum **Iv-**
LIÆ, **CLIVIÆ**, **MONTIVM**, **MARCHIÆ**, **RAVEN-**
SPVRGI, **MOERSIÆ**, reliquâsq; amplissimarum Pro-
vinciarum partes circumspicite; & in omnibus
illustria nostræ & **ROMANO-CATHOLICÆ**
RELIGIONIS VESTIGIA manifestissimè reperietis.

Vrbes Oppida, fora, pagi, vici, agri, fil-
væ, montes, valles priscam & **ROMANO-CATHOLICAM** RELIGIONEM spirant, ut ho-
minibus etiam tacentibus, saxa, lapides & li-
gna de parietibus rectam salutis viam monstrant
& lo.

& loquantur. Proinde, *Filioli nostri*, nolite errare & degenerare à *Præcessis MAIORVM VESTORVM* Cogitationibus. Non vos fallat multitudo errantium, quæ errori non facit patrocinium; nec enim *Psalmo Rythmizato* quando cælum petitur: *Non est ad Astra mollis è terris via, Violentia namq; & qui ardua, DEI caußâ, patiuntur, & agunt, illâ gradiuntur, cælumque rapiunt.*

Ne jtaque erretis *Filiij dilectissimi*, non enim de corruptilibus auro & argento, sed de salute, de æternitate, de animabus pretioso **CHRISTI IESV SANGVINE** emptis & redemptis res est: cauete animabus vestris, ne in opprobrium **SANGVINIS CHRISTI**, plaudente Orco, his ipsiis impleatur infernus, in quo **DEVIS** neque damnatorum tormentis pascitur, neque lamentis afficitur.

Quare stete super vias antiquas, & interrogate (non Nouatores) sed *Maiores Vestros* & dicemus, que sit via bona, recta ac bene placens **DEO**, non uno Martyrum sanguine perfusa. Cogitate generationes singulas, & uidete, an *ullus ex nobis aliâ quam ROMANO-CATHOLICA viâ ambulauerit*, & vitam clauserit? & Vos, quâ Confî-

confidentiâ novam, nullius hucusque exemplo securam viam tentabitis?

State, state, obsecro, super vias antiquas, & ex tritâ viâ regiâ, tot exemplis firmata nolite, certo salutis periculo, declinare ad devia, quæ tenuisse perijisse est.

Clamamus iterum, quia amamus; & per IESV CHRISTI sanguinem hortamur & rogamus, ut stetis super vias antiquas, & Nostrâs, per hunc vobis calatum redivivo exemplo monstratas.

De itineribus aternitatis, immo de ipsâ longâ aeternitate agitur, quâ bene aut malè aeternum vivendum.

Centies millies, in infinitum & ultra felices, qui Maiorum suorum *ROMANO CATHOLICA*, eâque solâ antiquâ & salutari viâ ac fide graduntur: centies millies millies, in aeternum, & ultra miseri infausti, & infelices, qui aliâ novâ ambulant! in hac enim non nisi semel, sed (heu dolor!) aeternum erratur.

F f

INDEX

222. — DECADENCE

more abundant, either, than those which
are now to be found in the same country,
but which were more numerous in former
times, and which have been gradually
extinguished by the progress of civilization.

THE VENETIAN CHIEFS.—The chief
of the Venetian nobility was the Doge,
who was elected for life, and who presided
over the government, and was the head
of the state. He was assisted by a council
of twelve, who were called the Consuls.

THE VENETIAN CHIEFS.—The chief
of the Venetian nobility was the Doge,
who was elected for life, and who presided
over the government, and was the head
of the state. He was assisted by a council
of twelve, who were called the Consuls.

XIX